

Motsvarighet med den Största människan (fortsättning): Motsvarighet med länderna¹ och fortplantningsorganen

233 AC #5050 I slutet av föregående kapitel, #211 - 232, visade jag från det som jag fått erfara vem som hör till området för händer, armar och fötter i den Största människan, eller himlen. Nu är uppgiften att identifiera de samhällen i himlen, eller i den Största människan, som länderna och de tillhörande organen (kallade fortplantningsorganen) motsvarar. Rent allmänt motsvarar länderna och de tillhörande organen den äkta äktenskapliga kärleken och följaktligen samhällen med [änglar] som är i denna kärlek. Invånarna i dessa samhällen är mer himmelska och lever ett liv med större välbehag och frid än alla andra.

234 AC #5051 En gång, i en fridfull dröm, såg jag flera träd i en träkruka. Ett av dem var högt, ett annat var kortare och två var små. Det kortare trädet gav mig en intensiv glädjekänsla. Under drömmen var mitt sinne fyllt av ett underbart lugn som jag inte kan beskriva. Efter att jag hade vaknat talade jag med de andar som hade gett mig drömmen. De var änglalika andar (se #1977, 1979), och de berättade för mig att det jag hade sett symboliserade den äktenskapliga kärleken. Det höga trädet symboliserade en make, det kortare trädet en hustru och de två små träden barn. De sade också att det underbara lugn som fyllde mitt sinne visade vilken typ av behaglig frid som invånarna i den andra världen kände när de hade levt ett liv i äkta äktenskaplig kärlek.

De tillade att detta är karaktären hos [andar] som tillhör lårens område strax ovanför knäna, och att [andar] vars tillstånd är ännu mer behagligt tillhör ländernas område.

Jag fick också se att kommunikationen sker via fötterna med fotsulorna och hälarna. Förekomsten av denna kommunikation kan också ses från den stora nerven i låret som förgrenar sig inte bara genom länderna till fortplantningsorganen – som är organen för den äktenskapliga kärleken - utan också genom fötterna till fotsulorna och hälarna.

Samtidigt avslöjades vad som i Ordet menades med den höftled (hjälpenna) och den lårsena som Jakob slog ur led när han brottades med ängeln (1 Mos 32:25, 31, 32, diskuteras i #4280, 4281, 4314, 4315, 4316, 4317).

[2] Därefter såg jag en stor hund, liknande den som antikens författare kallar Kerberos. Den hade ett skräckinjagande gap. Jag fick höra att en hund som denna symboliserar beskydd mot att vi överskrider gränserna mellan himmelsk äktenskaplig kärlek och lusten till äktenskapsbrott, som är helvetisk. Himmelsk äktenskaplig kärlek existerar när vi lever nöjda i Herren med vår make, som vi ömt älskar, och med våra barn. I världen ger detta oss en djup tillfredsställelse och i det andra livet himmelsk glädje. När vi går från denna kärlek till dess motsats och betraktar den glädje den innehåller som himmelsk, trots att den är helvetisk, dyker en sådan hund upp och fungerar som en vakt för att förhindra motstridiga njutningar från att kommunicera med varandra.

¹ Ungefär höfterna men också hela bäckenområdet som innehåller fortplantningsorganen

235 AC #5052 Den innersta himlen är den genom vilken Herren ingjuter den äktenskapliga kärleken. Invånarna där lever i större frid än alla andra. Friden i himlen liknar våren i världen, som skänker välbehag till allt, för i sitt ursprung är frid det himmelska självt. Änglarna i den innersta himlen är de visaste av alla, och deras oskuldsfullhet gör att de i andras ögon ser ut som små barn. Inte nog med det, de älskar barn mycket mer än vad barnens egna föräldrar gör. De är närvarande hos barnet i livmodern, och genom dem ser Herren till att fostret får näring och utvecklas. Därför passar de dem som är gravida.

236 AC #5053 Det finns himmelska samhällen som motsvarar alla och envar av de lemmar och organ hos båda könen som har med fortplantningen att göra. Dessa samhällen är avskilda från andra samhällen, precis som detta område i mänskokroppen är helt distinkt och skilt från resten av kroppen. Anledningen till att dessa samhällen är himmelska är att den äktenskapliga kärleken är den kärlek som utgör grunden för all slags kärlek. Den överglänser dessutom alla andra kärleksarter genom sin nytta och ger därför ett mer utsökt nöje. Äktenskapet är nämligen plantskolan för hela människosläktet och för Herrens himmelska rike. Det är ju så att himlen kommer från människosläktet.

237 AC #5054 Personer som ömt har älskat spädbarn, såsom sådana mödrar, finns i livmoderns område och de organ som omger den - specifikt livmoderhalsen och äggstockarna. De som bor där har ett liv av högsta ljuvhet och mildhet och mer himmelsk glädje än andra.

238 AC #5055 Jag fick dock inte veta vilka och av vilken beskaffenhet de himmelska samhällen är som hör till fortplantningens olika organ, eftersom de är för inre för att kunna förstås av någon som befinner sig i en lägre sfär. De samhällena står i förhållande till dessa organs bruk, som är fördolda och ligger bortom varje insikt. Anledningen – som också hör till försynen – är att sådana ting, som i sig själva är högst himmelska, inte ska skadas av orena tankar av lusta, otukt och äktenskapsbrott, vilka är saker som uppväcks hos väldigt många människor enbart vid själva omnämmandet av dessa organ. Av denna anledning kommer jag bara att återge några av de mer avlägsna saker som jag har sett.

239 AC #5056 En gång var en ande från en annan planet hos mig.² Han bad mig ängsligt att jag skulle medla för honom så att han kunde komma till himlen. Han sade att han var omedveten om att ha gjort något ont, bortsett från att ha bestraffat invånarna på den planeten. (Det finns andar som tillrättavisar och straffar alla som inte lever rätt, och de kommer också att diskuteras i behandlingen av andarna på andra planeter.)³ Han tillade att han

² Texten fortsätter: Andar från andra planeter kommer att diskuteras någon annanstans, genom Herrens gudomliga nåd. Fr o m #6695 i Arcana Coelestia

³ Se Jordkloten i vår solvärld # 154

efter att ha bestraffat dem skulle undervisa dem. Han talade då med en brusten stämma. Han lyckades också locka fram mitt medlidande, men allt jag kunde svara honom var: "Jag kan inte hjälpa dig. Det är bara Herren som kan göra det, och om du är värdig har du anledning att hoppas." Sedan skickades han tillbaka för att ansluta sig till några rättfärdiga andar från sin planet, men de sa att han inte kunde umgås med dem eftersom han inte var som de. I sin intensiva längtan krävde han dock att få komma in i himlen, så han skickades till ett samhälle med rättfärdiga andar från vår planet, men de sa också att han inte kunde vara med dem. Sedd i himlens ljus var hans färg svart, men han sa att han var brunaktig snarare än svart.

[2] Jag fick höra att så agerar till en början de andar som senare accepteras bland dem som utgör sädesblåsornas område. Dessa sädesblåsor samlar upp säden tillsammans med en passande vätska (serum) som det blandas med. Därigenom har den satts i stånd att vid utlösningen lösgöras i livmoderhalsen och på så sätt bidra till befruktningen. I säden finns ett bemödande (conatus) och vad man skulle kunna kalla en längtan efter att utföra sin nytta genom att göra sig av med den vätska som den har varit beklädd med. Något liknande syntes också hos den här anden. Han kom tillbaka till mig men nu i sjaskiga kläder och sa att han intensivt längtade efter att komma till himlen och nu kunde se sig som lämplig för det. Jag fick lov att föreslå att det kunde vara ett tecken på att han snart skulle bli accepterad. Några änglar sade sedan åt honom att kasta av sig sina kläder. Med största iver tog han av sig dem så snabbt att knappt något kunde vara snabbare. Detta representerade den typ av längtan som finns hos invånarna i det område som sädesblåsorna motsvarar.

240 AC #5057 Jag såg ett tröskverk och bredvid stod en viss man med ett verktyg av järn. I sin fantasi tyckte han sig tröska människor i tröskverket och tortera dem på fruktansvärda sätt. Detta gjorde denne man med stort nöje. Själva njutningen förmedlades till mig för att jag skulle lära känna dess natur och hur stark den var hos dem som var sådana. Det var en helvetisk njutning. Änglar berättade för mig att denna typ av njutning härskade bland Jakobs ättlingar, som inte fann något mer angenämt än att grymt behandla folken runt omkring, lägga ut de [i strid] fallna kropparna för att slukas av vilda djur och fåglar, stycka dem levande med sågar och yxor, skicka dem genom en tegelugn (2 Samuel 12:31) och krossa barn mot varandra och kasta dem åt sidan. Detta beteende var aldrig befallt och aldrig tolererat, ej heller tillåtet förutom hos sådana vars lårnerv blivit vriden ur led.⁴ Sådana andar bor under den högra hälen, där det finns äktenskapsbrytare, som också är grymma.

[2] Det är därför förunderligt att någon kan tro att denna nation valdes ut framför andra. Det är därför många människor förhärdar sig i åsikten att vårt sätt att leva inte spelar någon roll, att vi är utvalda och följaktligen accepterade i himlen på grund av ren barmhärtighet, oavsett hur vi har levt. Men alla med sunt förnuft kan se att ett sådant sätt att tänka går emot det

⁴ Se #234

gudomliga. Det gudomliga är själva barmhärtigheten, så om himlen var resultatet av ren barmhärtighet, oavsett en persons leverne, skulle absolut alla välkomnas. Att skicka ner någon till helvetet för att plågas där när en sådan person skulle kunna föras till himlen skulle vara hänsynslöst, inte barmhärtigt, och att välja en individ framför en annan skulle vara orättvisa, inte rättvisa.

[3] Därför, när människor har antagit och förhärdat sig i tron att vissa har blivit utvalda och resten inte, och att inträde till himlen enbart baseras på nåd, oavsett hur en person har levt, får de veta - och jag har hört och sett detta flera gånger - att Herren aldrig förnekar himlen till någon. Om de vill kan de lära sig detta av egen erfarenhet. De lyfts upp till ett visst samhälle i himlen vars invånare levde liv som präglades av sin [viljas] avsikt att göra det goda - med andra ord, älska sin nästa. Men eftersom de är onda börjar de, så snart de har anlänt, att lida av ångest och plågas i sitt inre, vilket beror på att deras liv där är rakt motsatta dem som finns där. När det himmelska ljuset blir synligt sig får det dem att se ut som djävlar, nästan helt utan mänsklig form. Vissa har insjunkna ansikten, vissa ser ut som ett tandgarnityr, andra ser monstruösa ut på andra sätt, och då ryser de inför sig själva och kastar sig huvudstupa ner i helvetet - ju djupare desto bättre för dem.

241 AC #5058 Det fanns också en man som i världen hade haft en ganska hög rang, och som jag hade känt. Jag hade dock inte vetat hur hans inre såg ut, men efter flera omvridningar av hans tillstånd i det andra livet, stod det klart att han var en bedragare. Efter att ha vistats en liten tid bland andra bedragare i det andra livet och lidit svårt där, ville han skilja sig från dem. Jag hörde honom säga att han ville komma till himlen. Även han hade trott att det bara var en fråga om nåd för att få komma dit, men han fick höra att om han gick dit skulle han inte kunna stanna länge, och att om han kom dit skulle han få lida lika mycket på samma sätt som människor i världen som befinner sig i dödsångest. Men han insisterade ändå och togs också upp i ett samhälle av sådana som var goda och enkla till sinnet. De fanns fram till, ovanför huvudet. Men när han kom dit började han handla genom listiga och svekfulla påhitt i enlighet med sitt sätt att leva. Resultatet blev, att efter en kort stund började de godhjärtade, enkla invånarna klaga över att han tog ifrån dem deras förnimmelse om godhet och sanning och därmed deras nöje, vilket betydde att förstöra deras tillstånd. Sedan släpptes en del ljus in från en inre himmel, och i det ljuset sågs mannen som en djävul, med övre delen av näsan fårad på ett vanställt sätt och med ett motbjudande sår. Han började plågas i sitt inre, och efter att ha känt detta kastade han sig själv ner i helvetet.

Av detta kan vi dra slutsatsen, att det inte finns något utväljande eller mottagande av ren barmhärtighet. Nej, det är vårt sätt att leva som skapar himlen. Däremot har de som tar emot barmhärtighet i världen allting som hör till ett gott leverne och en sann tro. De är de som tas emot av barmhärtighet, och det är de som kallas de utvalda.

242 AC #5059 När jag kontaktades av [andar] som hade levt i strid med den äktenskapliga kärleken - det vill säga i äktenskapsbrott - fyllde de mina länder med smärta, och

ju större roll äktenskapsbrott hade spelat i deras liv, desto värre var smärtan. Denna inströmning gjorde det tydligt för mig, att området vid länderna motsvarar den äktenskapliga kärleken. Deras helvete är i själva verket under den bakre delen av länderna, under sätet, där de vistas i smuts och exkrementer, vilket skapar ett nöje för dem, för i den andliga världen motsvarar det sådana lustar. Men allt detta kommer att tas upp när helvetena diskuteras i allmänhet och specifikt, om Herren i sin gudomliga barmhärtighet så vill.

243 AC #5060 Vem som motsvarar testiklarna kunde jag på samma sätt avgöra från [andar] som ägnar sig åt att kränka den äktenskapliga kärleken och som tillfogar testiklarna smärta. När samhällen [i det andra livet] verkar, så verkar de på de områden och delar av kroppen som de motsvarar. Inflödet från himmelska samhällen är mildt, ljuvt och behagligt. Inflödet från helvetiska samhällen som står i motsats till dem är omilt och smärtsamt. Deras inflöde märks dock inte annat än av de människor vars inre har öppnats och som därför har fått en förnimbar gemenskap med den andliga världen.

[De andar] som ägnar sig åt att kränka den äktenskapliga kärleken och som tillfogar testiklarna smärta är de som använder kärlek, vänskap och yrkesmässiga plikter som täckmantel för bedrägeri. När de kom till mig ville de tala med mig i hemlighet, eftersom de var extremt rädda för att någon skulle vara närvarande. Det var så de hade varit under sitt kroppsliga liv, och eftersom de var sådana då, är de också sådana i det andra livet. För varje människa liv förblir hos henne.

[2] Från området kring Gehenna blåste det upp något knappt märkbart luftartat. Det var en skara av sådana andar. Senare, fastän det var många andar i denna skara, framstod den för mig som endast en enda individ, bunden med remmar som han ändå tyckte sig ta bort. Detta betecknade att de ville avlägsna hinder. Det är så ens tankar och mentala ansträngningar framträder på ett förebildande sätt i andarnas värld, och när de framträder förstår man omedelbart symboliken.

Efteråt tyckte jag att det verkade som om det kom ut en liten, snövit varelse ur hans kropp och som trädde fram till mig. Detta representerade deras tanke och avsikt, nämligen att de ville ikläda sig ett tillstånd av oskuldshet, så att ingen skulle kunna misstänka dem för att vara på det sätt som nämnts. När han nådde mig rörde han sig ner mot mina länder och tycktes linda sig runt båda två, vilket representerade deras önskan att presentera sig själva som om de var i kysk äktenskaplig kärlek. Sedan rörde han sig i spiralformade rörelser runt mina fötter, vilket representerade deras önskan att tränga in genom sådant som är angenämt i naturen. Slutligen blev denna enda lilla varelse nästan omöjlig att se, vilket representerade deras önskan att ligga helt fördolda.

[3] Änglar berättade för mig att denna typ av inträngande är typisk för dem som med försåt intrigerar mot den äktenskapliga kärleken. De är de människor som, när de var i världen, trängde sig på genom att använda smicker med syftet att begå äktenskapsbrott med andra mäns fruar. De talar kyskt och förnuftigt om den äktenskapliga kärleken, ger barnen

komplimanger och berömmar mannen på alla sätt så att de kan betraktas som en kysk, oförarglig vän, när de i själva verket är svekfulla äktenskapsbrytare.

Jag fick också se hurdana de är, för när händelserna ovan hade avslutats, blev den lilla snövita varelsen synlig och såg mörk och mycket svart ut och var extremt ful också. Han kastades ut till sitt helvete, som faktiskt låg djupt under den mellersta delen av länderna. Där lever invånarna i de mest vedervärdiga exkrementer och är där bland de rövare som har att göra med det ofrivilliga allmänna sinnet som diskuteras i #143. Jag talade lite senare också med sådana andar, och de var förvånade över att någon skulle göra äktenskapsbrott till en samvetsfråga, så att någon skulle välja att inte ligga med en annan mans hustru, även om han fick tillåtelse till det. När jag talade med dem om samvete, förnekade de att någon har samvete. Jag fick höra att de flesta kommer från den kristna världen och att det är sällsynt att de kommer från andra delar av världen.

244 AC #5061 I stället för ett efterord, låt mig lägga till denna anmärkning. Det fanns några andar som var gömda under lång tid, instängda i ett säreget helvete som de inte kunde fly ifrån. Jag undrade några gånger vilka de var. En kväll släpptes de lösa och jag hörde från dem ett långvarigt tämligen bullersamt mumlande ljud. När de väl fick tillfälle hörde jag dem förlöjligen mig och kände deras ansträngning och önskan att komma upp och förgöra mig. Jag frågade änglarna varför. De sade att andarna hade hatat mig under sin livstid, trots att jag absolut inte hade förorättat dem, och jag fick lära mig att när sådana här andar bara det minsta uppfattar auran hos en person de hatat, så söker de den personens fördärv. Men de skickades tillbaka till sitt helvete.

Detta gjorde det tydligt för mig att människor som har hatat varandra i världen kommer tillsammans i det andra livet och utsätter varandra för ondskefulla saker - vilket jag också fick lära mig av många andra exempel. Hat står ju i motsats till kärlek och människokärlek och är inget annat än avsky och en andlig antipati. Det är därför som människor i det andra livet, så fort de känner auran av någon som de har hatat, drabbas av ett slags raseri.

Detta visar vad som menas med Herrens uttalande i Matteus 5:22 - 26.